

nu har søgt at gjøre gjældende med Hensyn til Begrebet Tjenstdygtigheden. Hvorledes kan det da tænkes, at man er kommen til denne nye Fortolkning? Jeg kan her kun fremsætte en Formodning, som maasse er urigtig, men jeg kan ikke forklare mig Sagen paa anden Maade. Jeg gaar ud fra, at man ved Uagtsomhed maa have glemte, hvad det var, der førte til, at man i sin Tid satte § 17 ind i Værnepligtsloven, og derpaa læst denne Paragraf saaledes, at, naar der i den staar: „Naar den, der af vedkommende Afdeling eller militære Myndighed er hjemsendt som for Tiden utjenstdygtig“ osv., saa kan deraf drages den Slutning, at Afdelingen har Ret til at hjemsende en Værnepligtig som for Tiden utjenstdygtig, og at det saa maatte være Administrationens Sag at sætte Betingelserne for en saadan Hjemsendelse. Men denne Ret har Afdelingen aldrig havt. Kassationskommissionen har havt Ret til at gjøre det, og saa har Afdelingen havt den Pligt at hjemsende Manden paa Grund af det Støn, som Kassationskommissionen har afgivet. Man er kommen til en Forverling af Pligt og Ret og derigjennem til en Fortolkning, som efter min Mening ikke er ganske hjemlet i Lovgivningen efter den Maade, hvorpaa man hidtil har opfattet disse Bestemmelser og dem om Tjenstdygtighed og Utjenstdygtighed. Ministeriet har i Anordningen truffet sin Afgjørelse; men jeg tror ikke, at Bestemmelsen, saaledes som den er kommen ind i denne, kan blive staaende. Den maa forandres, men dette kan ikke ske ad Anordningens Vej, men kun ad Lovgivningens Vej; thi der er mange andre Spørgsmaal, som der maa tages med, og derfor vilde jeg ønske, at Spørgsmaalet maatte blive bragt frem som et Tillæg til Værnepligtsloven.

Er jeg hen til den anden Side af Sagen, nemlig paa Bestemmelsen i Forhold til de Forhandlinger, der i sin Tid bleve førte om den militære Straffelov, har den høitærede Justitsminister fuldstændig Ret, naar han siger: Jeg kan i den Henseende ikke gjøre Andet end holde mig til, hvad der staar i de trykte Forhandlinger og i Betænkningen. Men jeg tror ogsaa, at, naar den høitærede Minister med Opmerksomhed havde gennemgaaet Forhandlingerne og Betænkningen, vilde han derved have

fundet den Veiledning, som han nu synes at savne; thi vel er det sikkert, hvad der blev gjort gjældende fra den høitærede Justitsminister og ligeledes igjennem en Afbrydelse, der kom fra det ærede Medlem fra Frederiksberg (Steffensen), at det var ikke ganske det samme Spørgsmaal, vi dengang behandlede. Det Spørgsmaal, der dengang blev behandlet, og som sandt sin Afgjørelse i § 42, var Maaden, hvorpaa man skulde straffe visse Personer, som man henførte under Begrebet Vagabonder, men ved Forhandlingen derom kom man ind paa mange forskjellige Løsninger af Sagen, og blandt disse Løsninger var ogsaa Spørgsmaalet om Hjemsendelse og derpaa følgende Gjenindfaldelse. Det blev sagt, og det kan ses i Betænkningen, at der i Udvalget var fremjat et Forslag, der gik i en lignende Retning, saa at, naar en Mand havde været straffet 5 Gange med en samlet Straf, der ækvivalerede med 60 Dages Vagtarrest, og den ene Gang ved Krigsretsdom, kunde han ved Krigsret dømmes til at hjemsendes, saaledes at den af ham præstereede Tjeneste betragtedes som ikke gjort, og skulde han da indtaldes det følgende Aar. Her er altsaa Tale om Gjenindfaldelse, og spørger man, hvorfor man ikke vilde gaa ind paa dette Forslag, der, huster jeg ret, blev stillet af det ærede Medlem for Frederiksberg, og som jeg fuldt sluttede mig til, maa jeg henvise til Straffelovens 2den Behandling, Sp. 3226. Jeg refererede der dette Forslag og tilføjer da: „Mod dette Forslag blev der gjort den Indvending, at Erfaringen havde lært, at, naar en Mand først havde været inde i Tjenesten og saa blev hjemsendt og derpaa kom ind paany, havde han en Slags Autoritet overfor Rekrutterne som gammel Soldat, men at han i Reglen ikke benyttede denne i det Godes Tjeneste, men mere anvendte sin Indflydelse til at vise sine unge Kammerater paa gale Veie“. Det var den Indvending, der fra en Side blev anført, men der blev ogsaa gjort den Indvending fra anden Side, at man nærede stor Betænkelighed ved at sende en Mand hjem med den Paategning, at han havde været straffet og skulde komme ind næste Aar, og at sølgen deraf kunde blive, hvad det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Bojsen) forleden Dag fremhævede. Det er ganske vist, at Spørgsmaalet kan ikke